

Szezon

az erdőn

Nehéz, de szép munka az erdőirtás, amelyet felvételeink is megörökítették a Csongrád megyei Erdőgazdaság pusztaszeri kerületében. A sövényházi út mentén messzi hallatszanak mostanában az ütemes fejszecsapások. **Gergely József** kerületvezető irányításával mintegy két és fél hektárnyi területen a vágásra érett nyár- és akácerdő lassan lehajtja a jövő koronáját a földre. Az erdőirtás itt hatvan embernek ad munkát hetekig, amíg a gallyazástól a hasábra rakásig »felszedik« az erdőt.

Utána jönnek a szállítógépek, azok mögött pedig yomban a traktorok, amelyek felszántják, előkészítik a homoktalajt az új erdő telepítéséhez. S a régi állomány helyébe nemcsak új csemeték kerülnek, hanem az ediginél nagyobb hozammal fizető fenyő-, nyár- és akácfa is.

A program szerint az új telepítésekkel 30—35 százalékkal megnő majd annak idején a hozam. Öttömös, Ruzsa, Csengele, Dóc, Sándorfalva és Baks régi telepítési erdősegei fokozatosan megújulnak a friss irtásokat követő telepítésekkel.

Felső képünkön: Faragó Mátyás favágó fejszecsapása alatt dől a hatalmas akác.

Alsó képünkön: a szorgalmas gallyazók egy csoportja — Piliczki János, Apró Lajos és Gyuris István.

Tanácskozás a háztáji baromfifenyésztésről

Szegeden tegnap, hétfőn délelőtt a népfront székházában a háztáji baromfifenyésztésről tanácskozást rendezett a szegedi járási és a szegedi városi nőtanács, valamint a földművelésügyi vezetékek járási központja. Az anketon — amelyen a legjobb eredményeket elérő háztáji baromfifenyésztők vettek részt — dr. Pacs Istvánné, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem adjunktusa és Strankó Ferenc, a Hódmezővásárhelyi Állami Gazdaság főagronómusa tartott előadást. Makra András, a földművelésügyi vezetékek szegedi járási kirendeltségének igazgató elnöke a baromfifelvasárlás és értékesítés kérdéseiről is szólt.

Az anketon megjutalmazta az üllési Rózsa Istvánné, a baksi Gémes Pált és a pusztaszeri Bagi Sándornét, akik jó eredménnyel sok baromfit neveltek.

Mi leszel, ha megnősz?

Segít a pályaválasztási tanács

1961-ben a kormányrendelettel életre hívott pályaválasztási tanács elsősorban az általános iskola VIII. és a középiskola IV. osztályából kilépő diákoknak és szüleiknek kíván segítséget nyújtani az elhelyezkedésben, valamint továbbtanulásban. Szegeden a pályaválasztási tanács tapasztalt pedagógusokból, más szakemberekből, a tömegszervezetek vezetőiből és tanácsi dolgozókból áll. Elsősorban az osztályfőnököket tájékoztatják az elhelyezkedési, továbbtanulási lehetőségekről, de mindent megtesznek annak érdekében, hogy elősegítsék a gyermekek helyes pályaválasztását is.

Idén Szegeden előzetes felmérések szerint 1435 tanuló fejezi be általános iskolai tanulmányait, a középiskolákban pedig 1237 diák végez. Az elmúlt évek tapasztalatai

azt igazolták, hogy a tájékoztatás egyik legjobb módszere a megjelent pályaválasztási tanácsadó.

A szegedi tájékoztató pontos képet ad arról, hogy idén melyik vállalat hány ipari tanulót szerződtet. Előzetes számítások szerint 1100 fiú és 500 lány tanulhat szakmát.

Különösen nagy az igény az építőiparban. Különböző szakmában 350 tanulót vesznek fel. 300 fiú a vasiparban tanulhat szakmát, a ruházati ipar 100 ipari tanulót — fiúkat és lányokat — igényel. A kereskedelmi vállalatok is gondoskodnak szakmai utánpótlásról. Idén mintegy 100 ipari tanulót, fiút és lányt szerződtetnek, elsősorban vas-műszaki, haztartási és élelmiszerkereskedelmi szakmában. Ezenkívül az élelmiszeriparnak 50 hásonzervipari, szakács, cuk-

KORSZERŰBB GYÁRTMÁNYOKAT! — EGYRE TÖBB CSOMAGOLT ÉLELMISZER

KERÜL AZ ÜZLETEKBE — NEM »ÜZLET« A MÉTERÁRU — JAVULÁST ÍGÉRNEK

AZ APRÓCIKK-ELLÁTÁSBAN — KERESKEDELMI SZAKEMBEREK ÉRTEKEZLETE

Korszerűbb üzletek, egyre növekvő forgalom

Hétfőn a Béke Szállóban megkezdődött a belkereskedelmi vállalatok, irányító szervek és a Belkereskedelmi Minisztérium vezetőinek két-napos értekezlete, amelyen a kereskedelem 1964. évi tennivalóit beszélik meg.

A tanácskozás első napján Tausz János, belkereskedelmi miniszter tartott beszámolót. A miniszter bevezetőben hangsúlyozta, hogy az elmúlt három év alatt a vásárlóerő 19—20 százalékos emelkedése mellett

a belkereskedelmi forgalom 16 százalékkal növekedett.

Megváltozott a kereslet iránya is, ezzel azonban nem mindig tartott lépést az ipari és a mezőgazdasági termelés összetételének alakulása. Számos olyan ipari termék van forgalomban, amely műszakilag elavult, korszerűtlen és még mindig gyakoriak a minőségi hibák. Például még ma sem számottevő a korszerű, nemes kikészítésű ruházati termékek aránya, hat éve nem hozott ki az ipar lényegesen új típusú rádiót, a jelenleg forgalomban lévő mosógépek típusait pedig már csaknem nyolc esztendője fejlesztették ki. Eppen ezért — hangsúlyozta a miniszter — a mennyiség-növelésén túl

fő kérdés az ipari gyártmányok korszerűsítése.

A miniszter ismertette,

hogy az idén a belkereskedelmi forgalom több mint 4 százalékkal emelkedik. Az összforgalmon belül továbbra is érvényesül az a tendencia, hogy az iparcikk-forgalom növekedése gyorsabb ütemű lesz. Az élelmiszerellátásban — az igényeknek megfelelően —

nagy gondot fordítanak arra, hogy az élelmiszereknek mind nagyobb hányada készítmények formájában, vagy csomagolva kerüljön forgalomba.

Az élelmiszerforgalom növekedésében az élvezeti cikkek, a zöldség- és gyümölcsfélék, valamint a tartósított élelmiszer-készítmények játszzák a döntő szerepet. Az elmúlt négy év alatt például a konzervértékesítés 50, a mélyhűtött áruk forgalma 70, a gyarmatárúk és a déli-gyümölcsök eladása 60, a zöldség- és gyümölcsfélék kereskedelmi forgalma csaknem 50 százalékkal emelkedett.

A kereskedelemnek az a feladata, hogy ezt az igényt tovább ösztönözze, kielégítésére pedig az ediginél is nagyobb erőfeszítéseket tegyen.

A belkereskedelemnek biztosítania kell a lakosság magasszínvonalú élelmiszer-ellátását

és azt, hogy az alapvető élelmiszerek árusításában ne forduljon elő fennakadás.

A lakosság iparcikk-ellátása terén elvégzendő feladatok között kiemelte a miniszter a tömeges szükségleteket kielégítő cikkek

minél hiánytalanabb áru kínálatának biztosítását. A ruházati forgalomról szólv

va utalt a kereslet nagymértvű átalakulására, amelynek az a jellemzője, hogy jelentősen csökken a kereslet a méterárúk iránt, ugyanakkor erőteljes a köttőtárúk, a cipők, a divat- és a konfekcióárúk előretörése. A ruházati kereskedelemben továbbra is előtérben áll a tömegigények kielégítése, de **figyelembe kell venni az igények differenciálódását.** A miniszter nagy fontossággal említette az ellátás javításának szükségességét a mindennapi élethez elengedhetetlen, úgynevezett apró cikkekben. Egyelőre még mindig sok olyan apró áru felle van, amelyet nem lehet rendszeresen kapni.

A kereskedelmi hálózat fejlesztéséről szólv kiemelte a kereskedelmi ellátatlan területek csökkentésének fontosságát, valamint a kereskedelmi hálózat ésszerű rendezését és korszerűsítését, az új kiszolgálási formák fokozottabb elterjesztését.

Ma, kedden szakmai értekezlettel fejeződik be a kereskedelem és a vendéglátóipar vezetőinek tanácskozása. (MTI)

Év eleji gondok a szegedi szőrmeárugyárban

Főtt a fejük még néhány héttel ezelőtt is a Pannónia Szőrmeárugyár szegedi telepe vezetőinek: nehéz napok jártak az üzemre. A munkások hangulata sem volt éppen rózsás. Többek közt erről árulkodik egy levél is, melyben a fűtetlen, hideg munkatermekre panaszkodnak. Ráadásul termelési problémák is súlyosbították a helyzetet.

Nem a kazánban volt a hiba

Szén nélkül nemigen lehet tüzelni, márpedig az üzem január másodikától a hónap utolsó hetéig nem kapott szenet. Próbáltak itt helyben, Szegeden szerezni, csakhat másutt sem hajigálták azokban a szigorú, hideg napokban a kályhák mellé a tüzelőt: csupán a jutaárugyár tudta kisegíteni őket egy kis szénporral.

Vizsont a szőrmeárugyár ka-

zánjában nem ég el a por, még az irodai kályhákban sem nagyon. Mit volt mit tenni, a raktárban elheverő, értékesíthetetlen szőrmeuladékkal keverték meg, úgy lapátolták a kazánba. Nyilvánvaló, hogy túlságosan nagy melege az így nyert tüzelőszer sem adott. Fáztak a dolgozók, még a máskor jó meleg bekecskekben is.

A gyárpületben nincsenek se kályhák, se központi fűtésről árulkodó radiátorok, s mert hideg volt, az emberek azt képelték, hogy a légfűtés nem ér semmit. Január vége óta azonban már három vagon szén érkezett az üzembe, s ma már mindenki tudhatja, hogy jó az a légfűtés, csak legyen mivel etetni a kazánt.

Ke'l vagy nem kell a juhorkabát?

Mint említettük, a termelésben mutatkozó nehézségek is rontották a közhangulatot. December óta mind a mai napig nem bírta eldönteni a kereskedelem, hogy kell-e neki az üzem egyik új árucikke, a juhvelúr női kabát, vagy sem. Ez a kabátféle külsőre hasonlít a már forgalomban levő és közkedvelt hasított marhabőr-kabátokhoz.

Ez a hasonlóság szülte a bajt. Ugyanis a juhvelúr sokkal értékesebb alapanyag amannál, mert színbőr, juhvelúr, s nem hasítással készült. A kalkuláció jóval nagyobb eladási árat hozott rá. Az ipar szerint reálisan, a kereskedelem szerint drágán. A vita tart, bár már az utolsó „felvonásában”, s valószínűleg mégis kap az üzem rendelést.

Csakhogy a juhvelúr gyártását év elejére tervezték, rendelés nélkül azonban nem foghátik hozzá. A szalagot mégis foglalkoztatni kell: a márciusra ütemezett árucik-

keket hozták előre, január-ra. S ha rövidesen meg nem születik a számukra előnyös döntés, a második negyedévre tervezett munkának kell februárban nekilátni.

Még nem „fűtött le” a műbőr

Már nem először okoz gondot a szegedi szőrmeárugyár számára a műbőrfeldolgozás. Ok is és a kereskedelem is azt gondolta, hogy a műbőrkabát divatjamúlt, „lefutott” cikk, s igyekeztek helyette más gyártmányok után nézni. Azután egyszerre kiderült, hogy éppen itt, Szeged környékén még mindig van kelleje, s tavaly az év második részében munkához látott az ország egyetlen műbőrkabát-varró üzeme.

Nem is lett volna semmi baj, ha a győri üzem, mely a műbőrt készíti, nem él januárban többrendbeli akadályközléssel. Igaz, nem ök tehetnek róla, hogy tönkrement az egyik kazánjuk. Még csak arról sem, hogy nem kapták meg időre a műbőrök importból származó alapanyagát, a PVC-port. Egy szó, mint száz, a szőrmeárugyár kénytelen volt felhasználni nyersanyagkészletét, s azután időlegesen szüneteltetni a műbőrkabátok gyártását.

Az elmondottak után ugye nincs semmi csodálkozni való azon, hogy néhány héttel ezelőtt ideges hangulat uralkodott a Pannónia szegedi telepén? Dolgoztak volna, de hiába, a szénhiány, meg a termelési kapcsolatos problémák alaposan megzavarták a munka szokásos ütemét. A nehézségek javán most már túljutottak, s ha újabb akadály nem kerül az útba, hamarosan ismét „egyenest lesznek.”

F. K.